

ΤΑ ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΧ

Κατά το 1850, όταν γιόρτασαν την πρώτη εκατονταετηρίδα από το θάνατο του Μπάχ, εξέδιδετο την εποχή εκείνη στο Παρίσι η «Revue et Gazette musicale de Paris» που ήταν η πιο διαδεδομένη μουσική εφημερίδα. Μέσα σ' ένα τέτοιο μουσικό φύλλο λοιπόν, εκτός από δυό γραμμές που αφορούσαν το Βερολίνο, αναφερόταν κι ένα κοντσέρτο οργανωμένο από την 'Ακαδημία του τραγουδιού, εις μνήμην του Μπάχ κι ενός άλλου συνθέτη άσημου, του **K. F. Fasch**, που πέθανε πενήντα χρόνια άργότερα. (Σάν να μην άξιζε ν' αφιερωθεί μόνο στο Μπάχ ολόκληρη η μουσική βραδυά). Μάταια θ' αναζητούσε κανείς να βρει σ' αυτό το φύλλο έστω και έναν ύπαινωμό που να χαρακτηρίζει το θάνατο του Μπάχ, σά μιά από τις πιο βαρείες απώλειες που έπαθε ποτέ η Τέχνη μας. Τώρα όμως δεν υπάρχει φόβος γιά παρόμοια φτώχεια εκδηλώσεων. Γιατί πολλά βιβλία και άρθρα θα χειριρεύουν την ένδοξη μνήμη του Μπάχ. 'Επίσης θ' άκουστεί και θά εκτελεστεί πολλή μουσική του. 'Είθε να δώσει ο Θεός να γίνουν τά πάντα μέ κατανόηση κι έπιτυχία. Κανείς όμως στον κόσμο δε θά μπορούσε να μάς πεί, πώς άκριβώς οι σύγχρονοι μουσικοί του Μπάχ επαιζαν τά έργα του. 'Ενώ αντίθετα άπειροι έβελοντές μάς δείχνουν καθημερινώς μέ σιγουριά τό πώς δεν τάπαιζαν.

Πολλές φορές μαζί μ' άλλους έλειπολόγησα τό πώς δε βρέθηκε μέσα στους είκοσι ή και στους εκατό άκόμη διευθυντές όρχηστρών, ούτε ένας, ούτε μισός που να συγκατανεύσει προτού διευθύνει τις Σουίτες ή τά Κονσέρτα «Brandebourgeois» του Μπάχ, να θυσιάσει μερικές μέρες μελέτης, που θά του επέτρεπαν ν' άποκτήσει τό ελάχιστο τών γνώσεων, έπί τών ούσιαστικών προβλημάτων της Ισορροπίας τών όργάνων, του χρόνου, του καλλωπισμοί, του φραστικού μέρους, που χωρίς την κατανόηση όλων αυτών είναι βέβαιος πώς θά προδώσει σίγουρα τό κείμενο. Τό ίδιο πράγμα σχεδόν γίνεται και μέ τους βιρτουόζους. Εύτυχώς που οι δυό πρώτες σειρές εκτέλεσεων γιά τις άναμνηστικές γιορτές, ξεφεύγουν από τή ρουτίνα, κι έχουν μέ τί να μάς παρηγορήσουν από πριν γιά πολλές άλλες. Τη γενική πρωτοβουλία της όλης τελετής, εύτυχώς γιά μάς, την ανέλαβε ο κ. **Norbert Dufourca**, του όποιου η αυθεντία κι η μουσική προσωπικότης είναι άνογνωτισμένη.

Στό ένα μέρος του προγράμματος θά μάς παρουσιάσει μαζί μέ την ύπεροχη σύμπαρτλ του κ. **A. Marchal** ολόκληρο τόν κύκλο του έργου του Μπάχ, πούναι γραμμένο γιά **Orgue**.

Στό άλλο, θά μάς παρουσιάσει, σέ έξη συναυλιές τό παρόραμα της μουσικής θαματιού, χωρίς να περιληφθεί τό «clavéins solo. Κατόπιν τις σονάτες, τις σουίτες και παρτίτες γιά βιολί, βιολοντσέλλο και φλάουτο χωρίς συνοδεία. Ύστερα τις σονάτες γιά φλάουτο, δυό φλάουτα, βιολί, βιόλα της γάμπας και κλαβεσέν. Τό έναρκτηριο κοντσέρτο θά δώσει την εύκαιρία να τό έκτιμήσουν εκείνοι που άγνοούσαν την πλήρη σύνθεση αύτου του ρεπερτορίου, την ποικιλία τών διαφόρων Στύλ που χρησιμοποίησέ ο Μπάχ στο έργο του, τη θαυμαστή του ιδιοφύα, την επινόητικότητά και την περίτεχη χρησιμοποίηση τών διαφόρων όργάνων.

"Ένα συνεργείο άποτελούμενο από βιρτουόζους πρώτης γραμμής υπεβλήθη σέ μία μεγάλη προπαρα-

σκευαστική έργασία γιά ν' άποδώσει, άνασυστήσι κι άποκαταστήσι στη μουσική αύτή όλη της την αύγλη και την εύλογητία. Δέ μπορώ βέβαια να προσεφώλησω ούτε να βεβαιώσω πώς όλοι θά πέρχουν μέ την ίδια πληρότητα. Μεταξύ αυτών όμως υπάρχουν και «Μπαχιστάι» φανατικοί, όπως ο **René Le Roy**, ο **Aimée Van de Wiele**, ο **Jean Schricke**, που η συμμετοχή τους άποτελεί μία έγγύηση γιά μάς γιά την έπιτυχία της άπόδοσης του Μπαχικού πνεύματος. 'Από τό άλλο μέρος πάλι, μία υπερβολικά προσεχτική φροντίδα χαλιναγωγεί προς στιγμήν τόν **Loewengulh**, τόν πιο έξοικειωμένο μέ την κλασική και ρομαντική εποχή, καθώς και τόν **Navarra** τόν ολοκληρωμένα ρομαντικό μουσικό, που δίνει μία έκφραση πιο έντονη, και πιο θερμή σ' αυτές τις σελίδες σάν τό Πρελούντιο της πρώτης Σουίτας, που τό ήρωο, πρσσι κι εύγενικό **tempo** του τίθασσούμενο από τόν Καζάις, φαίνεται σά να έρμηγνείται από μόνο του περίφημα. "Όλες αυτές οι εκτελέσεις κι έρμηγνίες θά κρατηθούν άπωσθήποτε σ' ένα ψηλό καλλιτεχνικό επίπεδο έρμηγνείας.

Τά οχλάδια κι οι επέξηγησεις του **Dufourca**, ούσώδεας και λιτές, θά σφιστοδύσουν ο' ένα ενιαίο σύνολο όλες αυτές τις έρμηγνίες τών άριστουργημάτων του Κάντορα του 'Αγίου Θωμά.

M. PINCHERLE

Μετάφραση: Γ. Π.

«ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ»